

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1154

27.04.2025 (136)

Hitler ve válce : Co se *skutečně* stalo ?

A.V. Schaerffenberg

Část 1

Předmluva vydavatele

Kniha *Hitler ve válce: Co se skutečně stalo?* je v podstatě rozšířeným vydáním knihy *Adolf Hitler: Hitler Hitler: Hitler Hitler: Bungling Amateur or Military Genius?*, vydaného v roce 2003.

Fascinující, kontroverzní a dokonce odvážná, to je nejlepší popis tohoto jedinečného revizionistického díla. Kniha je doplněna o sedmdesát originálních ilustrací z Třetí říše, které ji činí ještě zábavnější.

Historické knihy samozřejmě píší vítězové. Čím větší a krvavější válka, tím větší demonizace poraženého nepřítele. To platí zejména tehdy, když není nouze o kostlivce ve vlastní skříni.

Není divu, že se o Vůdci nacionálně socialistického Německa obecně nepřiznává nic pozitivního. Jeho desátnická hodnost v první světové válce je sice zmíněna, ale jeho vynikající bojová služba je ignorována. Jeho pohlednice nejsou žádným tajemstvím, ale málokdo skutečně viděl jeho úchvatné obrazy.

Kdysi se na Džengíze Chána pohlíželo podobně. Dnes je v Mongolsku národním

hrdinou stejně jako Napoleon ve Francii. Postoje se mění v průběhu staletí.

Když o tom tak přemýšlím: Nežijeme v novém století, ba dokonce v novém tisíciletí?

Neukazují nám dějiny, že dnešní evangelium se zítra stane pověrou a dnešní hereze zítřejší pravdou?

Jak mohl člověk, *jak ho prezentovala nepřátelská propaganda*, dosáhnout toho, co dokázal? Dostal se k moci navzdory nedostatku titulů, hodností a peněz, obnovil rozvrácené hospodářství a šest let zadržoval půlku světa! *Tohle všechno by žádný šílenec nedokázal!*

Každopádně toto značně "politicky nekorektní" zpracování největšího ozbrojeného konfliktu ve světových dějinách jistě vyvolá nejedno pozdvižení. A povzbudit otevřené čtenáře, aby sami pátrali po nepolapitelném klenotu zvaném pravda!

Úvod: Zlé skutky

Zlé skutky povstanou, i kdyby je celá země měla lidem na očích."

William Shakespeare, *Hamlet*

Snad s výjimkou ukřižování nebyla žádná jiná událost v lidských dějinách předmětem tolika knih, celovečerních filmů a televizních pořadů jako druhá světová válka. Proč? Neuplyne den, aby si veřejnost nepřipomněla "holocaust" a jeho historické asociace. Žádný jiný konflikt se nepřibližuje takovému ohromujícímu zájmu. Byla to podle marxistického židovského spisovatele Studse Terkela "dobrá válka" - černobílý, vybroušený boj Dobra proti Zlu? Nebo její výsledek z pohledu poválečného norimberského procesu správně definoval národněsocialistický *gau-leiter* Julius Streicher jako "triumf světového židovstva"? Čím lze vysvětlit obrovské množství materiálů o druhé světové válce oproti prakticky všem ostatním tématům?

Možná proto, že nešlo ani tak o světovou válku, jako o světovou *revoluci*. Stejně jako americká, francouzská a ruská revoluce - každá z nich měla globální dopad - i německá revoluce změnila svět. Jak ji popsal americký novinář Douglas Brinkley jako očitý svědek: "Nikdy předtím světové dějiny nepřinesly něco takového jako nacionálně socialistickou revoluci v roce 1933 - tak bez vnějších projevů jiných revolucí. Bez krveprolití, přesná, definitivní a rychlá. Jestli nějaká revoluce někdy prokázala své morální opodstatnění tím, s jakou poctivostí byla provedena, pak je to německá revoluce z roku 1933 pod prozíravým, energickým a úspěšným vedením lidového kancléře Adolfa Hitlera."

Je pravda, že boj o moc byl relativně nekrvavou záležitostí, přestože bylo poli-

tický zavražděno asi 240 soudruhů NSDAP. Třetí říši bylo dopřáno pouze šest let nesnadného míru, než 1. září 1939 začala její vojenská fáze. Revoluce vlastně začala už dávno předtím, když Adolf Hitler v roce 1920 poprvé veřejně vyhlásil svůj nacionálněsocialistický program. Toto oznámení bylo v podstatě vyhlášením války mezinárodnímu židovstvu a všem jeho dílům. Nepřátelé, kterým tehdy čelil jako politický vůdce, byli stejného druhu jako ti, kterým čelil později jako válečník.

Jeho "filozofie života", jak ji sám popisoval, zasáhla samotné základy ekonomického otroctví a rasové smrti, k nimž bylo pohanské lidstvo, otupělé materialismem a propagandou, vlečeno. Proto se proti němu zvedla celosvětová reakce. Začala v Německu, a to politicky (prostřednictvím zavedených stran), poté fyzickým násilím (komunistický teror) a následně legálně (když byla NSDAP zakázána). Protože tato opatření nedokázala zabránit Hitlerovu zvolení k moci, reakce se mezinárodně vystupňovala k hospodářským sankcím, mediální agitaci a k poslední metodě, k níž se tyrani vždy uchylují, k vojenské akci.

Více než šedesát let po jejím skončení v roce 1945 prakticky každá ukázka z rozsáhlého korpusu literatury o druhé světové válce stále dogmaticky opakuje, že Adolf Hitler vyvolal nepřátelské akce, aby si podmanil svět, jehož národy chtěly žít pouze v míru. Jeho jediným cílem po získání moci, kterého dosáhl tím, že se terorizováním dostal do kancléřství, bylo co nejdříve zahájit vojenskou agresi. Šikanoval malé, bezbranné národy, jako Polsko a Československo, a pak přemohl Francii jen proto, že se na válku dlouho připravoval, zatímco samotní Francouzi byli příliš poddajní, než aby se dokázali příliš bránit, ačkoli byli hrdiny odboje. Vůdce se brzy setkal se svým protějškem ve Winstonu Churchillovi.

Hitler, frustrovaný neschopností překonat nezdolného ducha demokracie v Británii, pošetile vytvořil druhou frontu a zaútočil na Rusko. Zpočátku měli Němci jen štěstí, u Stalingradu byli poraženi kvůli Hitlerovu amatérskému vměšování do profesionálních strategií jeho generálů. Šíleným způsobem vyhlásil válku Spojeným státům, jejichž prezident tak usilovně pracoval na světovém míru. Vůdcovy fantastické přehmaty nevyhnutelně vedly k invazi do Normandie a téměř o rok později přiznal svou válečnou vinu tím, že spáchal sebevraždu, místo aby se obhájil ve spravedlivém procesu v Norimberku.

Hitler zvítězil především proto, že jeho antisemitské šílenství přimělo špičkové německé vědce, z nichž většinu tvořili Židé, k migraci na Západ, kde neochotně vyvinuli atomovou bombu pro USA. Také jeho snaha vyhladit neškodné evropské Židy, které používal jako nevinné obětní beránky za zasloužené německé problémy, odvedla od války životně důležitý materiál a lidské síly, což zajistilo porážku. Kdyby Němci zvítězili, všichni ostatní na Zemi by byli buď zotročeni, nebo vyvražděni.

Tisíce knih, televizních pořadů a filmů, které tuto jednotnou verzi druhé světové války opakují, stále vznikají. Všechny vojenské úspěchy spojenců jsou v těchto jednostranných dějinách vždy líčeny jako "hrdinská vítězství", zatímco jakýkoli německý úspěch je odsouzen jako "zvěrstvo". Situaci výstižně definoval populárně-naučný spisovatel John Anthony West. "Protože dějiny téměř všeho píší vítězové," píše, "je vždy obtížné odhadnout, posoudit, někdy dokonce poznat, že se nějaká bitva odehrála nebo že se nějaká odehrává. Vítězové mohou překrucovat, zkreslovat nebo ignorovat vše, co nepodporuje jejich 'oficiální' verzi, a také to dělají. Právě tato verze je šířena ve školách a prostřednictvím mainstreamových médií. Výsledkem je, že veřejnost dostává a zpravidla přijímá za bernou minci to, co ji naučili.

West, který není přítelem nacionálního socialismu, se však trefil do černého: obecně přijímaná historie druhé světové války je "příběhem vítěze". Spojenecká, nebo lépe řečeno *židovská* verze tohoto konfliktu, který přetvářel svět, dominuje od roku 1945 všem informačním kanálům. Účelem této knihy jako takové je představit druhou stranu příběhu, kterou se nikdo nesmí dozvědět. Jde o "císařovy nové šaty" naší doby. Zmínit pravdu o Hitlerovi je vrcholem politické nekorektnosti a v mnoha údajně civilizovaných zemích za to skončíte za mřížemi. V průběhu roku 2005 si v Rakousku začal odpykávat třináctiletý trest vězení "za popírání holocaustu" britský historik David Irving, jedna z několika takových obětí uvedených v 17. kapitole.

Ve Spojených státech se autoři, kteří se pokusí o nestranný popis národního socialismu, nikdy nedočkají vydání svých děl v mainstreamových nakladatelstvích. Příkladem může být výše zmíněný vězněný Irving. Před jeho uvězněním na základě obvinění z vyvracení informací byla jeho kniha o Dr. Josephu Goebbelsovi, jedné z vůdčích osobností Třetí říše, přijata k vydání významnou newyorskou firmou St Martin's v roce 1995. Doslova ve chvíli, kdy její stránky sjížděly z lisu, byla společnost veřejně a úspěšně tlačena židovskými skupinami, zejména Ligu proti hanobení B'nai B'rith, aby výrobu Irvingovy knihy pozastavila. Důvodem bylo, že Irving předložil důkazy, které zpochybňovaly údajné vyhlazení šesti milionů Židů národními socialisty během druhé světové války.

Koncem 80. let 20. století byl celý sklad s výtisky knihy *Mýtus 20. století* od národně socialistického filozofa Alfreda Rosenberga spálen členy Ligy na obranu Židů, kteří se později svým žhářstvím veřejně chlubili. Není tedy divu, že většina lidí má na druhou světovou válku jednostranný, protihitlerovský pohled. Nejenže se nemohou seznámit s nacionálněsocialistickou verzí, ale jsou jim důsledně předkládány průhledně nepřátelské, emocionálně vykonstruované, historicky nepravdivé filmy jako *Schindlerův seznam* a *Zachraňte vojína Ryana*, které natočili převážně židovští producenti (tj. Steven Spielberg). Tito propagandisté

jsou ze své podstaty samozřejmě neschopní nabídnout nezaujatý pohled na válku nebo cokoli jiného, co se dotýká židovských zájmů. "Hitlerovo peklo", populární dvousvazkový l.p. vydaný koncem padesátých let a v době psaní tohoto textu stále dostupný na audiokazetách, obsahuje originální nahrávky nacionálněsocialistické hudby a projevů prokládané anglicky mluvícím vypravěčem, který posluchačům říká: "Kdyby Hitler postrčil své štěstí trochu jiným směrem, mohl zvítězit a vy i já a všechny naše rodiny bychom pak strašlivě zemřeli". Na téže nahrávce se objevují úryvky z Vůdcova projevu, v němž říká: "Pokud slabí a bázlivi lidé nechtějí mít s naším Hnutím nic společného, můžeme se vždy spolehnout na mládež, která bude stát na naší straně." Jeho výrok v němčině je však ponechán bez překladu, zatímco americký vypravěč o této větě z Hitlerova projevu říká: "Křičí po krvi!".

Na jiné podobné komerční nahrávce ("Sounds of the Third Reich"), která byla masově vyráběna pro veřejnou spotřebu, je v překladu řeč národně socialistického dělnického vůdce Dr. Roberta Leye: "Židé jsou Boží pomstou světu!" Dr. Ley ve skutečnosti řekl: "Bůh Židů je bohem pomsty" - což je vzhledem k tématu, které zde znovu zkoumáme, obzvláště vhodný postřeh.

Takovéto zjevné a záměrné zkreslování naprosto ovládlo všechny cesty k veřejným informacím o druhé světové válce od roku 1945. Každý, kdo se pokusí na tyto lži poukázat, je jednoduše neslyšen nebo odmítnut jako "popírač holocaustu". Všechny televizní stanice a významná nakladatelství jsou navždy uzavřeny kritikům politicky korektních verzí minulosti, zejména všeho, co souvisí s Hitlerem. Nikdo se nesmí dozvědět nic, co se týká národního socialismu, pokud to předtím neprošlo filtrem zaujatého nepřátelství sahajícího až do počátku 20. století.

Herec Erich von Stroheim více než dvacet let dramaticky ztvárňoval stereotypního německého militaristu s monoklem a jizvou na duelu v desítkách amerických celovečerních filmů. Hollywoodští publicisté ho označovali pravým orwellovským způsobem jako "muže, kterého milujete, abyste ho nenáviděli". Von Stroheim pro generace Američanů s vymytými mozky, kteří jeho podlé charaktery přijímali jako autentické zobrazení, nezměnitelně zobrazoval nejprve pruské, později nacistické důstojníky jako zkostnatěle arogantní, kruté a zákeřné. Prakticky nikdo z jeho diváků si neuvědomil, že "von Stroheim" byl ve skutečnosti uveden v *Encyclopaedia Judaica* z roku 1967 jako Žid, jeho "von" bylo součástí falešného divadelního jména. Žid Otto Preminger pokračoval ve von Stroheimově tradici v padesátých a šedesátých letech a udržoval stereotyp sadistického nacistického monstra hodného pouze smrti. Hitlera samotného nejčastěji ztvárňoval jiný židovský herec, Luther Adler.

Stručně řečeno, po první světové válce se Židé zmocnili prakticky neomezené moci nad porážkou zničeným Německem. V roce 1933 je Hitler vyhnal. V oba-

vách, že by jeho příkladu mohly následovat další národy, ho vyhnání Židů vykreslili jako nejhorší zlo, které si zaslouží zničit. V důsledku toho má většina lidí na druhou světovou válku obecně a na nacionální socialismus zvláště zcela zkreslený pohled. A to proto, že původci tohoto vykonstruovaného obrazu jsou silně investováni - politicky i finančně - do jeho všeobecného přijetí. Jistě, jejich životy a svět, který si vymysleli, jsou na této vzájemně odsouhlasené fikci naprosto závislé.

Jinými slovy, pokud je jimi přijímaná verze války nepravdivá, pak je celý rámec naší civilizace, jak se vyvíjela od roku 1945, postaven na lži. Její odhalení podkopává základy moderní společnosti. Lidové, násilné odmítnutí všech politických a informačních autorit, které prosperují na svých lžích o nacionálním socialismu, je nevyhnutelným důsledkem. Co se stane, až generace gójų na celé naší planetě, kteří byli vychováni k sympatiím k Židům jako velkým obětem druhé světové války, konečně poznají, že byli naopak jejich strůjci a dopustili se jejich nejhorších zvěrstev? Jak budou tito probuzení pohané reagovat poté, co budou schopni vysledovat eskalaci důsledků zla z tohoto konfliktu do své vlastní doby? Všeobecné probuzení židovské nadvlády na všech cestách moci by se mohlo proměnit ve *fuor Caucasoidus*, jehož dopad na současnou civilizaci by nebyl o nic méně ničivý než germánské invaze, které před patnácti stoletími zničily zdegenerovanou Římskou říši.

Přestože tato stručná historie není ničím víc než přehledem evropského válčiště za druhé světové války, je jednou z prvních svého druhu. Její vznik po desetiletích neutuchajícího nepřátelství vůči národněsocialistickým názorům a jejich flagrantního potlačování sám o sobě svědčí o jejich vrozené a silné platnosti. V posledním dopise svému synovi Haraldovi napsal Dr. Joseph Goebbels z hořících trosek Berlína: "Jednoho dne se lež rozpadne sama od sebe a pravda opět zvítězí. To bude chvíle, kdy se budeme tyčit nad všemi, čistí a neposkvrnění, jak jsme se vždy snažili být a jak jsme věřili, že jsme" (28. dubna 1945).

Cílem je konfrontovat alespoň některé z těch nejkřiklavějších falzifikací, které jsou stále obecně přijímány jako nezpochybnitelná fakta. Oficiální dějiny druhé světové války napsali ti, kteří v Norimberku oběsili její skutečné hrdiny. Kniha *Hitler ve válce* představuje jejich pohled na tento konflikt. A pokouší se vyvrátit některá z nejhorších zkreslení o Hitlerovi, která široká veřejnost spolkla jako historické svaté písmo.

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích

Stovky knih v mnoha jazycích

Stovky webových stránek v mnoha jazycích

